

der vil give en Pris, man kan være tjent med. Saa vidt jeg har kunnet faa oplyst, beror Sagen i Finansministeriet for Tiden. Man har ifølge Finansministeriets Ønske den almindelige Praksis med Hensyn til saadanne Arealer og Bygninger, der skal afhændes af Krigsministeriet, at Krigsministeriet administrerer dem, indtil man kan afhænde dem fordelagtigt. Jeg kan altsaa berolige det ærede Medlem med, at Sagen ikke er glemt, men om der er Udsigt til, at vi i den nærmeste Fremtid kan finde en Køber, er en anden Sag.

Saa naaede det ærede Medlem endelig saa vidt, at han kom ind paa det, jeg vil kalde hans Kæphest. Vi har alle sammen mere eller mindre en Ting, som vi særlig dvæler ved, naar vi taler her i Rigsdagen, og det ærede Medlem taler altid om Krudtmagasiner — jeg har i alt Fald hørt ham tale adskillige Gange om det ved Finanslovbehandlingen, og det gjorde han ogsaa nu. Han talte om et Krudttaarn, der er under Opførelse ved Refshaleøvejen, og udtalte Formodning om, at Militæret her bygger uden nogen Bevilling. Men Sagen er i saa god Orden, som den overhovedet kan være. Det er meget rigtigt, at der bygges et Krudttaarn derude, og at det er Marine ministeriet, der bygger det; men det er i Henhold til Forhandlinger med Københavns Magistrat, der betaler, hvad Bygningen koster, antagelig ca. 15 000 Kr., og det er, for at de, som handler med Krudt, men naturligvis kun kan have en lille Beholdning, ikke skal rejse helt til Frederiksværk, naar deres Beholdning i Butikken er sluppet op.

Det ærede Medlem Hr. Wiinblad omtalte paa ny Kastellet og dets fremtidige Benyttelse. Det ærede Medlem mente, at Kastellet var meget uegnet til at huse Soldater, fordi Beboelsesforholdene, som han udtalte, var aldeles skandaløse, men det er ganske urigtigt. Jeg har netop forhørt mig om, hvorvidt det var et sundt Opholdssted, og om, i hvilken Grad der havde været Sygdom mellem Soldaterne, der har været indkvarteret i Kastellet i de forløbne Aar, og man har meddelt mig, at der ikke var det fjerneste at beklage sig over i den Henseende, tværtimod har man udtalt, at der var Sandsynlighed for, at det var et sundere Opholdssted for Soldater end flere andre Kaserne i København. Det ærede Medlem kan være ganske rolig, der er ingen Anledning til, at Soldaterne af den Grund skulde forlade Kastellet.

Der er rettet flere Spørgsmaal til mig

om, hvorvidt der skulde foretages store Byggearbejder, hvis Garden skulde ind i Kastellet. Jeg kan kun udtale, at saa vidt jeg kan se, bliver der ikke Tale om store Byggearbejder. Naturligvis maa der ses efter, men jeg tror ikke, det vil komme til at dreje sig om ret store Summer. Det ærede Medlem Hr. Holstein talte ogsaa om Kastellet og fremhævede dets udmærkede Beliggenhed i yndige Omgivelser. Men er det ikke netop noget for de unge Soldater, som man tvinger til at aftjene deres Værnepligt derinde, er det ikke heldigt, at vore unge Mænd kan befinde sig godt i yndige Omgivelser? Det skulde man dog ogsaa have Øje for.

Det ærede Medlem talte som sædvanlig om Regeringen og dens Mangel paa Autoritet. Det ærede Medlem synes mig ikke at være den rette Mand til at tale om Autoritet, i alt Fald er hans Autoritet her i Salen, og ogsaa udenfor, uhyre ringe, han gør ganske vist Forsøg paa at oparbejde en saadan Autoritet, men det forekommer mig, at det vil blive vanskeligt for ham, hvis han vil fare frem paa den Maade, han er begyndt her. Ministeriets Autoritet er det ærede Medlem ikke den rette Mand til at udtale sig om. Jeg synes, vi kan henvise til — det ærede Medlem var jo meget ihærdig under Forsvarslovenes Behandling i Sommer —, at til Trods for det ærede Medlems Protester havde vi dog saa megen Autoritet og Magt, at vi kunde gennemføre disse Forsvarslove sammen med et andet Parti her i Salen. Men baade ved den Lejlighed og for Resten ogsaa nu bliver det ærede Medlem mere og mere en Slags Fanesekondlojtnant for disse Grupper her i Salen, som til enhver Tid, naar vi taler om militære Spørgsmaal, ivrer imod, hvad vi fra vor Side vil gennemføre. Det er uhyre interessant at se det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen og det ærede Medlem Hr. P. Munch, naar det ærede Medlem Hr. Holstein taler. Det er med største Velbehag, de Herrer modtager hans Udtalelser. Jeg tror, de finder, det er en Vinding, de her har opnaaet. Lad mig sige til de Herrer med et gammelt Ord: Slid det ærede Medlem med Helsen! Vi kan undvære det ærede Medlem til, hvad vi i Fremtiden skal gennemføre, lige saa vel som vi har kunnet undvære ham i Fortiden til, hvad der er gennemført. Det ærede Medlem Hr. Holstein mener, at vi her har gennemført noget, vi ikke havde Mandat til, og i samme Aandedræt siger det ærede Medlem, at han ikke regner med de Resolutioner, der bliver vedtaget paa Ven-